

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

dixerunt Joannem Moguntæ Electorem, inter communia mala zoilis passim obviis sententiam malignam dicentibus. In verticem Friderici vocatus Jodocus Moravia Marchio, multorum annorum senex, & hoc brevi mortuo Rupertus inter Palatinos Electores Ruperti II. filius, post annos Imperii 10. bellum movit Joanni Electori, cui soli maximè mors profuit, dum Cæsarem Imperii columnam stravit. Inde omnium Electorum suffragiis electus Imperator Sigismundus in Germaniam venit, cujus præsidio fretus Elector Moguntinus Hermannum Hassiæ Landgravium oppugnavit. Concilio post breve tempus Constantiæ indicto, cum Joannis XXI. diei XXIII. Pontificis partes Joannes Elector sibi propugnandas existimaret, ex datis à Concilio epistolis intellexit, satius esse communi Patrum sententiæ acquiescere, turbas in Germania tollere, & hæresi Hussianæ pro viribus occurrere, quæ omnia strenuè peregit, usquedum egit animam an. 1419. Sedis 22. sub Pontificibus Bonifacio IX. Innocentio VII. Gregorio XII. Alexandro V. Joanne XXI. & Martino V.

SE C U L U M XV.

XLVII. CONRADVS III. ELECTOR. XXXI.

Conradus III. Comes Rhenanus vestigiis Joannis mortui insistens, continuò dedit literas ad Episcopos & Abbates sibi subditos, ut seriò incumberent ad emendandos Clericorum juxtaque Monachorum mores. Operam ea ex parte strenuam navavit Conrado Cardinalis Placentinus à Martino V. Pontifice Germaniæ magnam partem lustrare & emendare jussus. Annis dein decem continuis ferè pugnante adversus seditiosos Bohemos Rege & Imperatore Sigismundo, vicariam Imperio adhibuit manum, multorum Principum ob id expositus odiis, tanta munera, magna onera esse nescientibus. Cæterum Archipræsulem

lem hunc præstantissimum fuisse corpore, hujus tamen illecebris nempe conviviis aliquantò indulgentius, quàm par erat, obsecutum esse, ferunt. Annos Elector numeravit 15. sub Martino V. & Eugenio IV. an. 1434., extinctus.

XLVIII. THEODORICVS. ELECTOR XXXII.

Theodoricus ex nobilissimo Erbachensium sanguine ortus, publicos tumultus inter statum Ecclesiasticum & civilem Moguntiaenatos, non nisi Concilii Basileensis auctoritate sedare valuit. Bellum hoc domesticum excepit alterum externum, adversùs Ludovicum Electorem Palatinum còmmuni multorum suffragio susceptum, ubi auxiliares copias Theodorico miserunt Marchiones Badensis & Brandenburgicus. Data tandem & impetrata pace Synodum indixit Cleri mores emendaturus, cui opem suâ præsentia tulit Cardinalis Legatus Pontificius. Ut verò universis ipse exemplo præluceret, aulam suam virtutibus exornare non cessavit, quam passim paradisum dixerunt propinquierum arbitri. An. 1459. Sedis 25. mortem oppetiit Aschaffenburgi, quod ædificiis exornavit. Pontifices eo tempore fuerunt Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III.

XLIX. THEODORICVS ELECTOR XXXIII.

ET

L. ADOLPHVS II. ELECTOR XXXIV.

Theodoricus Comes Isenburgicus, aliis Budingensis dictus, licet à Canonicis ritè electus, à Pio II. tamen Pontifice haud confirmatus, quin an. 1461. ob causas graves à Sede Moguntina remotus, omnem movit lapidem, ut invitâ etiam Curia Romanâ Elector deinceps honoraretur: unde Adolphus Comes Nassovius Wisbadensis in Sedem Theodorici vocatus, non
nisi

nisi gladio aditum invenit ad Electorale Solium. Dolo & damno suo irreparabili vidit Moguntia in Adolphi & Theodorici partes abire Viros illustrissimos in Imperio quam plurimos, quibus ut satisfaceret pro belli sumptibus, oppignerarunt ditiones ferme omnes Moguntinas Adolphus & Theodoricus. Inter Adolphi partes eminuerunt Imperator Fridericus, Marchio Badensis, & Comes ejus temporis Wirtenbergicus; inter partes vero Theodorici Duces Palatinus, & demum etiam Bavarus. Propè Seckenhemium an. 1462. commissa fuit pugna decretoria, in qua Friderici Palatini operâ adjutus Theodoricus victor triumphavit, in captivitatem Palatinam abstractis Viris Principibus non paucis. At eodem anno Adolphus consensu Moguntia clam mœnibus, & fugato Theodorico victoriâ potitus, urbem, ad illud usque tempus inter Imperii liberas urbes numeratam, suis privilegiis privavit, tum demum in Sedem suam promotus. Anno namque altero adhibitis arbitris lis finita, Adolphus Archipræsul denuo promulgatus, Theodoricus verò quatuor oppida cum vectigalium jure in annos vitæ reliquos impetravit. Captæ, & privilegiis suis orbata Moguntia relictum est testimonii loco Chronologon:

ECCe LVIt fato MogVntia Capta seCreto.

Anno nimirum 1462. Moguntia fata sustinuit tristissima: anno autem 1475. mortuo Adolpho Canonorum communibus calculis denuo selectus Theodoricus eam maximè ob causam fuit, ut Moguntina Ecclesiæ ablata restitueret, quod multis suis encomiis magna ex parte præstitit; quin urbem suam principem arce à S. Martino nomen habente, & Academiâ recens extructâ, exornavit. Simul ad emendationem morum & scelerum extirpationem intentus, diversa Clericorum & Monachorum scandala sustulit, & Jonnem de Wasalia hætericum condemnavit, Virorum Doctorum, sed non nisi Orthodoxorum insignis æstimator. An.

1482.

1482. Sedis 7. Aschaffenburgi dissenteriae morbo est extinctus, cum interea federent Pontifices Pius II. Paulus II. & Sixtus IV.

LI. ALBERTVS I. ELECTOR XXXV.

Albertus Ernesti Saxoniae ac Misniae Ducis filius Canonicus Moguntinus, annorum 17. juvenis à Theodorico annuente Canonicorum plurium parte in Adjutorem cooptatus, à Sixto IV. Pontifice confirmatus, spem maximam de se conceptam brevè elusit anno Sedis altero, ætatis 19. mense Majo inter crescentes, sed simul etiam emarcescentes flores, flos & ipse mortis falce demessus eodem anno 1404. quo Sixtus IV. ad plures abiit.

LII. BERTHOLDVS ELECTOR XXXVI.

Bertholdus Comes Hennebergicus Romheldensis à corporis præstantia, prudentia, doctrina & virtutibus plurimum laudatus Ecclesiae Moguntinae Decanus, omnium Electorum vocibus in primam Germanicæ Ecclesiae Sedem est vocatus 20. mensis Maij, inter publicos populi amores & timores. Fuit hic subditorum amor simul & timor prudentissimo Principi ansa, cur deinceps mansuetudinis nunquam non memor, pacem publicam & privatam conservare laborarit, meritò *Procurator Pacis* appellatus. Maximilianum I. Francofurti unà cum Electoribus reliquis in Romani Imperii Regem electum, & inde Imperatorem Aquisgrani coronatum, constanter suis adjuvit consiliis; unde hujus Electoris opéra & industriâ erectum est Tribunal Spirense *iudicium camerale* dictum. Fœderis etiam Suevici suasorem fuisse perhibent & adjutorem. Cum Bingii & Moguntiae cives ob violata jura, mutuò dissiderent maximè, & jam vicinus Elector Palatinus Philippus cognomento Ingenuus armis instaret, singularis prudentiae, ac in Superos conceptæ spei posteris reliquit testimonium: ad pa-

cis

cis enim consilia conversus Bertholdus diebus, ut vocat Ecclesia, Rogationum, publicis ipse Elector precibus constanter praesens, vicinos hostes ad communia vota invitavit, quo orandi exemplo pacem facillimè impetravit, mirantibus universis, praesertim verò Electore Palatino, Bertholdi constanter aestimatione dignissimi fiduciam: unde dixisse traditur: *eniste presbyter nobis strenuè irridet, armis ter-
ritare ipsum conamur: & ecce quasi verum omnium securus deambulatum vadit.* Postre-
mum hoc notatu dignissimum: ob corruptos populi, & praesertim
Sacerdotum mores, imminere nova etiam in religione placita, &
poenas justissimo Dei judicio infligendas praesagiens an. 1499. Sy-
nodum collegit, ad quam post Episcoporum cœtum viros quosvis
doctrinâ & virtutibus insignes convocavit, ut inveterato malo in-
veniretur idoneum remedium. Adhibita adversus morbos reme-
dia in Bertholdo elusit mors an. 1504. postquam an. 20. univer-
sam Germaniam præclaris suis radiis illustravit sub Pont. Julio II.

SECVLUM XVI.

LIII. IACOBVS ELECTOR XXXVII.

Jacobus è Liebensteiniana Suevorum stirpe natus, avitis natali-
bus triplex decus adjecit nobilissimum, nimirum excellentem
morum probitatem, doctrinam, & praesertim, Serario teste,
Virginitatis florem. Relictum ab eodem hoc authore Jacobi
compendium ad verbum huc transferre lubet, quod ita habet:
*Iacobus, Liebensteinia Suevorum stirpe satus, ad Metropolitani Collegij Decanatum per-
venerat, eccellente Vir probitate, doctrina, & virginitatis laude. Fuit die 30. Decem-
bris an. 1504. ad Archiepiscopale gubernaculum admotus: neque est, quod in eo à quo-
quam culpetur, nisi quoddam ad taxillorum ludum fuisse putetur aliquando propensior.*

Si nisi non esset, perfectus quilibet esset,
Sed pauci visi, qui caruere nisi,

*Interfuit celebribus an. 1505. Coloniae Comitibus, ad eumque Limpurgensis Abbatis
contra Comitem de Leiningen, cuius ministri Cœnobium illius incenderant, causa relata*

H

fuit,